

Forfatter: Quaade, George Joachim

Titel: BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1873-11-20)

Citation: Quaade, George Joachim: "BREV TIL: Vedel, Peter August Frederik Stoud FRA: Quaade, George Joachim (1873-11-20)", i *Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)*, Henrik Koppels, s. 234. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001825006-003-shoot-L0018250060030157.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Det nordslesvigske Spørgsmaal, 1864-1879 - aktstykker og breve til belysning af den danske regerings politik (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Kammerherre Quaade, *Gesandt i Berlin, til Direktør P. Vedel.*
Berlin, 20. November 1873.

Kjære Vedel,

Naar jeg skal sige min Mening om de Betragtninger, ²⁾ hvoraf De har sendt mig Afskrift med Deres Brev af 16de, ³⁾ maa jeg skjelne mellem to Spørgsmaal, nemlig først Spørgsmaalet om der virkelig kan antages at være givet et Vink, navnlig et Vink som Giveren har været sig fuldt bevidst, og dernæst det Spørgsmaal om den for at tage Vinket til Følge foreslaaede Fremgangsmaade er den rette.

Hvad det første Spørgsmaal angaaer, saa skal jeg ganske see bort fra hvad der, som De veed, med Hensyn til den omhandlede Sag foreligger for mig paa Stedet, og i hvis Følge jeg jo maatte besvare Spørgsmaalet med en bestemt Benægtelse; men jeg skal spørge om det som er forefaldet mellem Fru F. og hendes Nabo, ikke naturligtst maa være gaaet til paa følgende Maade. Paa Naboen's Bemærkning om det Glædelige i det gode Forhold, og efter at denne Bemærkning havde faaet Samtalen i Gang, ligger det meget nær, at Fr. F. har svaret med at bemærke, hvor ønskeligt det vilde være om der nu ogsaa snart kunde blive sat et fast og varigt Stempel paa det forbedrede Forhold. Forholder det sig saaledes, saa er det jo ikke Naboen, men Fr. F., som Initiativet til det Hele s. 235 skyldes, og dette er af stor Betydning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet. Her burde Samtalen have været refereret langt udførligere og meget meer detailleret. Desuden siger Naboen ikke, at der skal handles strax; han siger kun at, naar det ønskede Resultat skal opnaaes, saa maa vi begynde; og finder De ikke at denne Yttring i sit Indhold meget ligner hvad de tyske Aviser i den senere Tid have sagt, nemlig at naar Sagen skal komme i Orden, saa er det den danske Regjering der maa begynde, og denne maa da møde med Afslag paa sine tidligere med saa stor Haardnakkethed fastholdte Fordringer?

Jeg nægter ikke at Naboen's Ytringer forekomme mig at være ganske simple, løse Conversations-Ytringer, og for en Regjering uden Videre at handle efter dem, vilde, efter min Mening, være at gjøre et Spring ud i Mørket.

Der siges ganske vist paa et senere Sted i Betragtningerne: — «Dette i al Fortrolighed, som . . . . ¹⁾ sagde, » »som Ven ikke som . . . .« « 1) givne Vink« o. s. v.; men hvis det her har været Meningen at give Ytringerne Charakteren af et formeligt Vink, saa er dette senere Sted i Betragtningerne i Strid med det foregaaende Sted, det Sted hvor Samtalen refereres, altsaa det vigtigste Sted i Betragtningerne; thi paa dette Sted siges ikke Andet, end at Naboen »aabenbari paa denne Maade har villet« o. s. v.

Jeg mener derfor, at der i ethvert Tilfælde ikke burde foretages Noget i Sagen, uden efterat F. havde været opfordret til at forklare sig nøiere, og til, forinden han lancerer sin Regjering ud paa en meget slibrig og farlig Vei, idetmindste at gjøre et Forsøg paa at skaffe sin egen Mening, ihvor stærk den end er hos ham selv, et ydre nogenlunde positivt Stempel, som Andre kunne tage og føle paa.

Jeg kommer nu til det andet Spørgsmaal, hvis Besvarelse er meget simplere.

s. 236 Ifald der foreligger et Vink, kunde der jo aldrig være Tale om at efterkomme det ved strax at henvende sig til Vedkommende med detaillerede Forslag. Der kan kun være Tale om at begynde med et fortroligt Spørgsmaal om hvorvidt man her maatte være villig til nu atter at tage Sagen for. Men under disse Omstændigheder vilde et Forslag om Voldgift saameget mindre være paa sin Plads, som der jo endnu ikke har reist sig nogen formelig Strid. Et saadant Forslag vilde ogsaa, paa Sagens nuværende Standpunkt, hvad man saa end vilde tænke om det senere, ganske sikkert idetmindste blive optaget med Uvillie og altsaa møde et Afslag; og det vilde ligesaa sikkert ikke alene være meget overraskende for Vedkommende, men ogsaa virke skadeligt paa de begyndende bedre Forhold.

Forresten vil jeg gjerne indrømme, at der ligger en Fare for os i Forlængelsen af den nuværende Usikkerheds Tilstand; men den Fare som F. seer, er ikke den jeg seer; ialfald anseer jeg den for temmelig fjern. Nu vil man ikke have os; og naar den Tid skulde komme, da man vilde have os, vil man ikke behøve at søge den Leilighed dertil, som kunde findes i den heromhandlede Sag. Den Fare jeg seer, bestaar i at Spørgsmaalet kunde blive tiet tildøde. Men vi have dog nu seet, hvormegen Livskraft det har, hvorledes det hvert Øieblik lever op, og jeg troer heller ikke, at det efter sin inderste Natur er af de Spørgsmaal der saa let dør.

Jeg anseer den Fare for meget større som vi vilde udsætte os for ved i nærværende Øieblik selv at tage Initiativet til at bringe Sagen frem. I dette Tilfælde, og dersom F. ikke kan give klarere Besked, vilde, efter min fulde Overbeviisning Resultatet enten blive en slet Afgjørelse eller en i meer eller mindre mild Form givne Afviisning; og ligesom vel Alle ville være enige i, at en slet Afgjørelse ikke er at foretrække for den nuværende Usikkerhed, saaledes vilde denne jo ikke ophøre efter Afviisningen, men snarere blive større, og ved Siden s. 237 heraf efter al Sandsynlighed forstyrre eller dog til en vis Grad alterere de begyndende bedre Forhold.

G. Quaade.

U. A. Rapporter fra Berlin.